

Atâta alb și-atâta floare!

Sorina

Atâta alb și-atâta floare!

Atât de tare mi-am dorit
să văd grădina înflorită,
petala albă răspândită
de vântul blând, din răsărit!

Atunci când pomii erau triști,
cu maroniul scoarței, rece,
în gând, făceam iernii să plece
descântece de alchimiști!

Acum, în magica grădină
e liliacul înflorit
și-mi pare totul diferit,
în primăvara cea călină.

Atâta alb și-atâta floare,
să nu observi pe ram, n-ai cum,
deși spre seară mai văd fum
că noaptea. mai este răcoare!

Haide, dulce primăvară,
așează-te cât mai degrabă
și cântă-ne tu la voară
tot concertul tău de alb!